

[Statsministeren]

man efterlyser. Jeg mangler stadig at kunne se for mig – hvis vi skal holde os på menneskelighedens grundlag – hvad det egentlig er for et alternativ, der kan opstilles. Jeg kan ikke få øje på det, men hvis jeg kunne, ville jeg lytte med stor interesse.

Det er min klare opfattelse, at de fire regeringspartier i det gode samarbejde, vi har, har formet en økonomisk strategi, der lige præcis balancerer på den vanskelige knivsæg imellem at sikre forsat tillid på valutamarkederne og i forhold til udlandet og høj ansvarlighed i den økonomiske politik og at gøre en massiv indsats for beskæftigelsen.

Det fører mig over til hr. Holger K. Niensens indlæg. Hr. Holger K. Nielsen beskæftigede sig meget med, om jeg nu havde haft det nemt eller ej, og det er jeg selvfølgelig taknemlig for. Jeg medgiver, at forskellige job jo har forskellige opgaver, og nemt har det bestemt ikke været, hr. Holger K. Nielsen. Men det tror jeg også hr. Holger K. Nielsen kan genkende fra sig selv: Det er ikke nemt, det med politik.

Men jeg vil dog sige, at når hr. Holger K. Nielsen siger, at det, der var grundlaget for regeringens dannelse, var et stykke taktik, så må jeg melde hus forbi. Det var ikke taktik, det var et eneste centralt ønske. Efter ganske mange års debat om skattereform og arbejdsmarkedsreform og usikkerhed om, hvor meget vi nu kunne sætte i gang for at bedre beskæftigelsen, var der én afgørende prioritet, der gjorde, at de fire partier var enige om at danne regering – og en flertalsregering – og det var, at nu hastede det, nu var der ingen tid at spille, nu var det resultater, der måtte være det bærende i dansk politik.

Det er jo på mange måder et nybrud, det erkender jeg, men det har dog været ganske iøjnefaldende i de første 8 måneder, hvor regeringen har haft ansvaret. Og vi nåede det, vi lovede. Som hr. Bilgrav-Nielsen sagde det: Mange var i tvivl, da vi startede. Kunne man nu blive enige om en skattereform, om en uddannelsesindsats, om en arbejdsmarkedsreform, om en ny finanslov? Alt er bragt på plads, alt er lagt til rette, præcis som jeg stillede det i udsigt.

Jeg blev så spurgt af hr. Holger K. Nielsen med hensyn til forbrugsfestlighederne, om jeg blev glad eller ked af det, hvis det nu viste sig, at forbruget f.eks. indebar, at man anskaffede

sig flere biler el.lign. Jeg må sige, at jeg har et ret afslappet forhold til det med anskaffelse af biler. Det er jo et forholdsvis fornuftigt stykke køretøj. Endnu fornuftigere er den kollektive trafik, det medgiver jeg gerne, det er også min holdning, men lad os tage bilerne for nu at få det på det rene.

Jeg forstår ikke helt standpunktet, for hvis bilanskaffelser har det formål at afløse og skrotte de gamle biler, så får vi først og fremmest et bedre miljø. Og hvis hr. Holger K. Nielsen er bekymret for økonomien, så skylder jeg at sige, at to tredjedele af prisen ved nyan-skaffelser faktisk går til forbedringer af statens finanser. Finansministeren bliver lidt gladere, end han er i forvejen, skatteministeren ligeså, og på betalingsbalancen er der plads til det. Det hele hænger faktisk også godt sammen. Det er ikke til at blive i dårligt humør i disse dage, hr. Holger K. Nielsen, heller ikke, hvis forbrugerne vælger, at en del af deres forbrugsstigning i begrænset omfang går til forbrugsanskaffelser af eksempelvis den karakter.

Jeg håber naturligvis også, at forbrugerne vil disponere fornuftigt – og det tror jeg helt bestemt at familierne vil gøre. De vil bruge en del af reallønssstigningerne til at nedbringe gammel gæld. For en anden del vil de gå i gang med reparations- og vedligeholdelsesarbejder, der har positiv effekt på beskæftigelsen i byggeriet, og for andre dele vil det være længe planlagte anskaffelser, der nu vil blive mulige.

Som sagt ligger der ikke nogen opfordring til en stor forbrugsfest. Der ligger bare det i det, at nu har regeringen lagt rammerne, og nu er det afgørende, at befolkningen ikke kommer i dårligt humør ved at opleve debatten her i Folketinget; for regeringen er i godt humør, og jeg beder om, at oppositionen også forstår, at den debatform, der bruges herinde, ikke er ligegyldig. Man skal sende positive og gode signaler af sted. Jeg mener egentlig også, at det er i oppositionens interesse, at det går godt med dansk økonomi, også frem igennem 1994. Det mener jeg faktisk.

Så vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg desværre må skuffe fru Pia Kjærsgaard, som vil have valg nu. Der bliver ikke valg nu, fru Pia Kjærsgaard, det gør der altså ikke. Det vil være synd og skam, for de reformer, vi har gennemført, skal jo have tid til at virke, og nogle af dem træder først i kraft den 1. januar